

104 623
104 624

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 471/1
118 01 Praha 1

Telefon: 257 085 111
fax: 224 318 155
mail: epodatelna@mkcr.cz

NPU - ústřední pracoviště
Došlo: 1.2.2012 10:00
Č. j.: NPU-302/9164/2012
Listů: 1 Příloh: 1

České dráhy, a. s.
nábř. Ludvíka Svobody 1222/1
110 15 Praha – Nové Město

Váš dopis značky

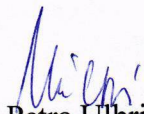
Naše značka
MK 66845/2011 OPP

Vyřizuje/linka
Ščobáková Eva / 435

V Praze dne: 28.12.2011

Věc: rozhodnutí o prohlášení **objektu drážní parní vodárny čp. 822 s cisternou a technologickým zařízením**, tj. se stojatým **parním kotlem**, se stabilním jednoválcovým ležatým **parním strojem** s šoupátkovým rozvodem, s převodním mechanismem, s vodním čerpadlem a **dvěma vodojemy a s pozemkem parc. č. 2142, k. ú. Střekov, obec Ústí nad Labem, Ústecký kraj**, za kulturní památku

V příloze Vám zasíláme rozhodnutí Ministerstva kultury č. j. MK 66845/2011 OPP ve výše uvedené věci.

Mgr. Petra Ulbrichová

vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

Ministerstvo kultury
odbor památkové péče
Maltézské náměstí 1
118 01 Praha 1 - Malá Strana
IČO: 00023071

Příloha: 1x rozhodnutí Ministerstva kultury č. j. MK 66845/2011 OPP

Stejnopis obdrží:

1. Národní památkový ústav, ústřední pracoviště
2. Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v ústí nad Labem
3. Krajský úřad Ústeckého kraje, úsek státní památkové péče
4. Magistrát města Ústí nad Labem, úsek státní památkové péče
5. Katastrální úřad pro Ústecký kraj - Katastrální pracoviště v Ústí nad Labem
6. vlastní

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 1
118 11 Praha 1

telefon: 257 085 111
fax: 224 318 155
e-mail: epodatelna@mkcr.cz

Rozhodnutí nabylo právní moci: 19.1.2012

za správnost: G. Kopecký

V Praze dne 28.12. 2011
Č.j.: MK 66845/2011 OPP

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury jako příslušný orgán státní správy na úseku státní památkové péče

prohlašuje

podle ustanovení § 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, **objektu drážní parní vodárny čp. 822 s cisternou a technologickým zařízením**, tj. se stojatým **parním kotlem**, se stabilním jednoválcovým ležatým **parním strojem** s šoupátkovým rozvodem, s převodním mechanismem, s **vodním čerpadlem** a **dvěma vodojemy** a s **pozemkem parc. č. 2142, k. ú. Střekov, obec Ústí nad Labem, Ústecký kraj**, za kulturní památku.

V tomto řízení dle § 27 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád v platném znění, je účastníkem řízení vlastník výše uvedeného, České dráhy, a. s., nábr. Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha – Nové Město.

Nedílnou součástí výroku tohoto rozhodnutí je orientační zakres, objektu drážní parní vodárny čp. 822 s cisternou a s pozemkem parc. č. 2142, k. ú. Střekov, obec Ústí nad Labem, Ústecký kraj, do kopie katastrální mapy (1 list, A4), a fotodokumentace technologického vybavení objektu drážní parní vodárny, tj. stojatého **parního kotle**, se stabilním jednoválcovým ležatým **parním strojem** s šoupátkovým rozvodem, s převodním mechanismem, s vodním čerpadlem, a **dvou vodojemů** (4 listy A4).

O d ů v o d n ě n í :

Ministerstvo kultury obdrželo od Národního památkového ústavu, územní odborné pracoviště v Ústí nad Labem, podnět č. j. NPÚ-351/902/2010PP/EI ze dne 25.2.2010 k prohlášení **objektu drážní parní vodárny čp. 822 s cisternou a technologickým zařízením**, tj. se stojatým **parním kotlem**, se stabilním jednoválcovým ležatým **parním strojem** s šoupátkovým rozvodem, s převodním mechanismem, s vodním čerpadlem a **dvěma**

vodojemy a s pozemkem parc. č. 2142, k. ú. Střekov, obec Ústí nad Labem, Ústecký kraj, za kulturní památku.

Ve svém podání uvedl Národní památkový ústav: „Vodárna stojí v areálu železniční stanice Ústí nad Labem - Střekov, jižně od výpravní budovy nádraží, za lávkou pro pěší vedoucí přes kolejiště.

Vodárnu tvoří patrový objekt vlastní vodárny se zděným přízemím „pumpárny“ a svisle s přelištovaným bedněným patrem vodojemů neseným nárožními pilíři z režného cihelného zdiva pod sedlovou, dnes eternitem krytou, střechou o velmi malém sklonu. K tomuto objektu jsou na severní a jižní straně přistavěna přízemní křídla též pod sedlovými, dnes eternitem krytými, střechami o velmi malém sklonu. Jižní, později o něco prodloužené, křídlo sloužilo jako obydlí obsluhy vodárny (Pumpenwärterwohnung) a v severním byla kancelář a výdejna jídla. Před západním (zadním) průčelím vodárny je jako její součást vykopána válcová cisterna napájená samospádem vodou z Labe, které teče západně od objektu.

V „pumpárně“, tj. ve strojovně, je dochováno technologické vybavení vodárny. Je to především původní stabilní jednoválcový ležatý parní stroj s převodním mechanismem, pomocí něhož byl jeho výkon přenášen k pohonu vodního čerpadla, umístěného ve výše zmíněné cisterně. Dále je to stojatý parní kotel ze začátku 20. století snýtovaný z ocelových plátů. V patře nad pumpárnou jsou dva válcové vodojemy snýtované z ocelových plátů, každý o objemu 55 metrů kubických. Čerpadlo je zachováno v dnes velmi těžce přístupné, nebo úplně nepřístupné, cisterně.

datace včetně vývojových etap:

Parní vodárna Střekov byla postavena společně s tratí Kolín — Lysá n.L. — Střekov

Děčín v roce 1873 společností Rakouské severozápadní dráhy (Österreichische Nord West Bahn - ÖNWB). Objekt byl postaven podle „typového“ projektu vídeňského architekta Carla Schlimpa jako vodárna I. třídy. Technologické zařízení pochází z téže doby, pouze stojatý parní kotel je novější ze začátku 20. století.

Vodárna je v celkem dobrém stavu. V současné době je jejím nájemcem, Zubrnickou muzeální železnicí, uváděna do původního stavu.

Drážní parní vodárna čp. 822 je mimořádně cennou technickou památkou celostátního významu. Je tomu tak proto, že je dnes již jediným i s technologií dochovaným objektem svého typu na území ČR. Objekt je významný i svým tvůrcem architektem Carlem Schlimpem, který byl (mimo jiné) autorem odstraněného nádraží Praha — Těšnov.

T e c h n o l o g i c k é v y b a v e n í :

parní stroj s převodním mechanismem a vodním čerpadlem

Parní stroj stojí v jihozápadní části „pumpárny“. Převodní mechanismus je v šachtě navazující na parní stroj na západní straně. Šachta končí v cisterně, kde je na převodní mechanismus napojeno vodní čerpadlo.

Jedná se o stabilní jednoválcový ležatý parní stroj s šoupátkovým rozvodem. Stroj je 2 500 mm dlouhý, 1 650 mm široký, a 1 070 mm vysoký.

Má zdvih (posun válce) 300 mm,

vrtání (průměr válce) 180 mm, a

průměr setrvačniku 1 020 mm.

Na parní stroj jsou napojena táhla převodního mechanismu pomocí nichž je poháněno čerpadlo umístěné v horní části cisterny, takže čerpadlo fungovalo současně jako sací a tlačné.

Parní stroj s převodním mechanismem a čerpadlem pochází nejspíše z roku 1873 nebo 1874.

V současné době vlastní parní stroj je již v provozuschopném stavu — místo parou se provizorně dá uvést do činnosti stlačeným vzduchem.

parní kotel

Parní kotel stojí asi uprostřed, při severní stěně „pumpárny“.

Jedná se o stojatý vodárenský parní kotel kruhového průřezu — válcového tvaru. Kotel je 3 940 mm vysoký a jeho průměr je 1 140 mm. Je snýtován z ocelových plátů o tloušťce 15 mm. V horní části má ochoz opatřený zábradlím a přístupný z východní strany po ocelovém schodišti při severní stěně „pumpárny“. Má délku 4 790 mm a šířku 1 820 mm. Ochoz je nesen nejen kotlem, ale je zakotven i do severní a západní stěny „pumpárny“. Ke kotli náleží potrubí jímž se do něho přivádí voda a potrubí kterým se vede pára do parního stroje.

Nynější parní kotel pochází asi z doby před rokem 1930. Nahradil původní, který stál (dle výkresové dokumentace a dle tvaru dnešního ochozu) v severozápadním koutě „pumpárny“.

V současné době se parní kotel nachází v závěrečné fázi rekonstrukčních prací.

dva vodojemy

Vodojemy se nachází v patře budovy vodárny nad tzv. pumpárnou v přízemí.

Jedná se o dva válcové vodojemy snýtované z ocelových plátů o tloušťce 5 mm. Mají průměr 4 990 mm a výšku 2 510 mm. Jejich dna jsou miskovitého tvaru, při výšce 400 mm. U západního vodojemu je zachován vodoznak, jehož ukazatel je osazen pod vodojemem na jižní stěně „pumpárny“. Z vodoznaku východního vodojemu se zachoval pouze ukazatel osazený na vnější straně východní stěny „pumpárny“ — čili na hlavním průčelí budovy vodárny.

K vodojemům náleží výtlačné potrubí vedoucí od čerpadla a potrubí odtokové. Vodojemy byly smontovány v době výstavby budovy vodárny v roce 1873. Jak se zdá, při omezení parního provozu v 50. až 70. letech 20. století byl z provozu vyřazen nejdříve východní vodojem a do konce provozu (po roce 1975) byl v užívání pouze vodojem západní.“

K předloženému podnětu byl doložen znalecký posudek Železničního muzea Národního technického Muzea v Praze ze dne 6.2.2006 čj. ŽM 04/2006 zpracovaný Mgr. Milanem Sýkorou, ve kterém se mimo jiné uvádí: „...Předmětná vodárna se nachází v jižní části dnešní železniční stánice Ústí nad Labem - Střekov. Byla vybudována v roce 1873 v rámci výstavby hlavní trati Rakouské severozápadní dráhy, konkrétně úseku Lysá n.L. - Děčín. Rakouská severozápadní dráha vysoce převyšovala jiné obdobné železniční podniky své doby úrovní péče, jakou věnovala urbanistickému a architektonickému řešení svých pozemních staveb. Do historie architektury a stavitelství se na území dnešní ČR zapsala řadou realizací mimořádného významu. Jde např. o Znojemský viadukt, železničářskou kolonii v Nymburce, bývalé nádraží Praha Těšnov, patrový most v Ústí nad Labem, či nádraží Děčín východ. Autoři projektů patřili mezi významné autory své doby (C. Schlimp, R. Frey, W. Bäumen, C. Sitte); většina z nejvýznamnějších staveb Rakouské severozápadní dráhy však během 20. století zanikla či ztratila svůj charakter.

Vodárna na Střekově byla vystavěna podle normalizovaného projektu pro vodárny I. třídy, jehož autorem je architekt Carl Schlimp, reprezentant vídeňské architektonické školy, a tvůrce zaniklého nádraží Praha Těšnov. Jedná se typické provozní zařízení železnice 19. století, postavené pro technologii provozu parních lokomotiv. Je tvořeno zděnou strojovnou, nad níž je provedeno dřevěné 1. patro, v němž je dvojice válcových vodojemů. Z obou stran navazují na vlastní vodárnu přízemní obytná křídla o třech osách. Ve vlastní strojovně je umístěn stojatý kotel a stabilní parní stroj pohánějící čerpadlo.

Význam zařízení, jakým je předmětná vodárna v areálu dnešní železniční stanice Ústí nad Labem — Střekov vyhodnocuje NTM v rámci technické historie následovně.

Z architektonického hlediska je objekt významným prokazatelným autorstvím prestižního autora, Carla Schlimpa. Jeho nejznámější realizace, zlikvidované nádraží Praha Těšnov, se v české kulturní historii stalo trvale platným symbolem, zobecňujícím podcenění skutečného významu a velikosti celé kultury klasického průmyslového období a navíc kauzou, identifikující v historii praktickou kulturní politiku brežněvovsko — husákovské éry.

Z hlediska technické historie je objekt v současnosti významný svou autenticitou. Samotná budova vodárny, posuzována samostatně bez své dochované technologické části, je stavbou typovou, jaké existují na území ČR v obdobném stupni původnosti na více místech. Toto technologické zařízení je tvořeno zmíněnými vodojemy, stojatým parním strojem a vodním čerpadlem, které pohání jednoválcový ležatý parní stroj s šoupátkovým rozvodem. Zařízení tohoto typu byla nezbytnou součástí technologie železnice až do ukončení parního provozu a vyskytovala se jen v ČR v mnoha desítkách míst.

Pokud je Národnímu technickému muzeu známo, je vodárna z tohoto období jako technologický celek v takto úplném stavu dochována již pouze v tomto předmětném místě, tedy v Ústí nad Labem - Střekově. Ostatní obdobné lokality, kde se čerpadlo s parním pohonem případně dochovalo, nevykazují již potřebný stupeň úplnosti.

Z tohoto ohledu lze vodárnu považovat za historicky mimořádně cenný relikv celostátního významu, dokládající úroveň techniky XIX. století a specifického řešení technologického problému ve své době, navíc významným autorem tehdejší architektonické scény.

Názorem Národního technického muzea na perspektivní osud objektu, je jednoznačná preference jeho zachrany a obnovy jako celku. Na osud vodárny by rozhodně nemělo být rezignováno; přesto že se dnes nachází v místě, které vykazuje určité periferní znaky, jedná se kompaktní část velkého krajského města se značným potenciálem, což umožňuje realisticky uvažovat o citlivé funkční transformaci vodárny a interpretaci jejich hodnot v novém společenském kontextu.

Národní technické muzeum v Praze jednoznačně doporučuje s ohledem na shora uvedené zpracovat a podat návrh na zápis objektu vodárny s technologickým vybavením v železniční stanici Ústí nad Labem — Střekov do seznamu kulturních památek ČR.

Ve věci zachrany tohoto velmi cenného dokladu technické historie v českých zemích je NTM připraveno vlastníkově, současnému uživateli (ZMZ), stejně jako orgánům samosprávy i státní správě poskytnout maximální podporu a odbornou pomoc.“

Ministerstvo kultury předložený podnět na prohlášení věci za kulturní památku vyhodnotilo a na jeho základě zahájilo řízení ve věci. Účastník řízení byl o zahájení řízení vyrozuměn podle § 3 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, dopisem Ministerstva kultury ze dne 4.5.2011 č. j. MK 24889/2011 OPP a bylo mu umožněno se k věci vyjádřit. Této možnosti ve stanovené lhůtě nevyužil.

Podle § 3 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, se k návrhu vyjádřil Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor kultury a památkové péče. Ve svém stanovisku ze dne 31.5.2011 č. j. 401/KP/2011KUUK uvedl, že prohlášení objektu drážní vodárny čp. 822 s cisternou a technologickým zařízením, a s pozemkem parc. č. 2142, k. ú. Střekov, obec Ústí nad Labem za kulturní památku doporučuje, neboť se jedná o mimořádně cennou technickou památku. Tvůrcem tohoto jediného komplexu na území ČR s dochovaným technologickým zařízením je architekt Carl Schlip. Vodárna z roku 1873 byla dána do provozu v roce 1874 po dokončení trati Lysá nad Labem — Střekov — Ústí nad Labem a

sloužila k čerpání vody pro parní lokomotivy. Technologické zařízení se používalo do konce 70tých let minulého století v téměř původním stavu.

Magistrát města Ústí nad Labem, úsek státní památkové péče, zaslal stanovisko ve smyslu § 3 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, dne 17.5.2011 č. j. OÚPS-PP/159/11, ve kterém uvádí: „...*Vlastníkem objektu jsou České dráhy, Nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 150 15, Praha 1, nájemcem občanské sdružení Zubrnická museální železnice, Týniště 25, 403 23 Zubrnice. Nájemce postupně uvádí objekt i se zařízením do původního stavu, což i do budoucnosti dává záruky pro další zachování a zkvalitnění stavu objektu včetně historického zařízení.*

Objekt drážní parní vodárny čp. 822 včetně technologického vybavení je mimořádnou technologickou památkou celostátního významu, vzhledem ke skutečnosti, že je dnes jediným i s technologií dochovaným objektem svého typu na území ČR. Významný je i tvůrce objektu, architekt Carl Schlimp (mj. tvůrce zbořeného nádraží Praha — Těšnov).

Vzhledem k výše uvedeným důvodům prohlášení za kulturní památku považujeme za nesporné a nutné a tímto ho podporujeme.“

V souladu s § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., o správním řízení (správní řád), byl účastník řízení v dopise ze dne 24. 11. 2010 č. j. MK 33625/2010 OPP vyrozuměn o tom, že Ministerstvo kultury shromáždilo podklady k vydání rozhodnutí a bylo mu umožněno, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřil k uvedeným podkladům i způsobu jejich zjištění, popřípadě navrhl jejich doplnění. Této možnosti účastník řízení (po nahlédnutí do spisové dokumentace), ve stanovené lhůtě nevyužil.

Po vyhodnocení výše uvedených skutečností jednotlivě i ve vzájemných souvislostech dospělo Ministerstvo kultury k závěru, že **objekt drážní parní vodárny čp. 822 s cisternou a technologickým zařízením**, tj. se stojatým **parním kotlem**, se stabilním jednoválcovým ležatým **parním strojem** s šoupátkovým rozvodem, s převodním mechanismem, s vodním čerpadlem a **dvěma vodojemy a s pozemkem parc. č. 2142, k. ú. Střekov, obec Ústí nad Labem, Ústecký kraj**, splňuje podmínky pro prohlášení věci za kulturní památku ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 a)

zákona č.20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

Jedná se o mimořádně cennou technickou stavbu ojediněle dochovanou, včetně zařízení, na území naší republiky. Vodárna byla postavena v roce 1873 jako součást budované trati Kolín – Lysá nad Labem – Střekov – Děčín. Autorem projektu je rakouský architekt Carl Schlip, význačný představitel vídeňské architektonické školy. Z doby výstavby pochází také technické zařízení (pouze stojatý parní kotel je mladší – z počátku 20. století). Zařízení tohoto typu byla nezbytnou součástí technologie železnice až do ukončení parního provozu. Autenticita objektu tkví především v tom, že je v úplnosti dochován jako komplex stavby a technologického zařízení, s nímž tvoří jeden celek.

Z těchto důvodů se Ministerstvo kultury přiklání k názoru, že vodárna je historicky mimořádně cenným reliktem celostátního významu, dokládajícím úroveň techniky devatenáctého století a specifické řešení technologického vybavení drážního provozu ve své době.

POUČENÍ:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení rozklad. Lhůta pro

podání rozkladu počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu den následující po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje § 23 a § 24 správního řádu, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastižen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle § 24 odst. 1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v tomto případě lhůta pro podání rozkladu). Doručení písemnosti pomocí datové schránky upravuje § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, který rovněž stanoví přednostní doručování dokumentů prostřednictvím datové schránky. Nepřihlásí-li se adresát do své datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručení posledním dnem této lhůty. O rozkladu proti tomuto rozhodnutí rozhoduje ministr kultury. Rozklad se podává u Ministerstva kultury na výše uvedenou adresu.

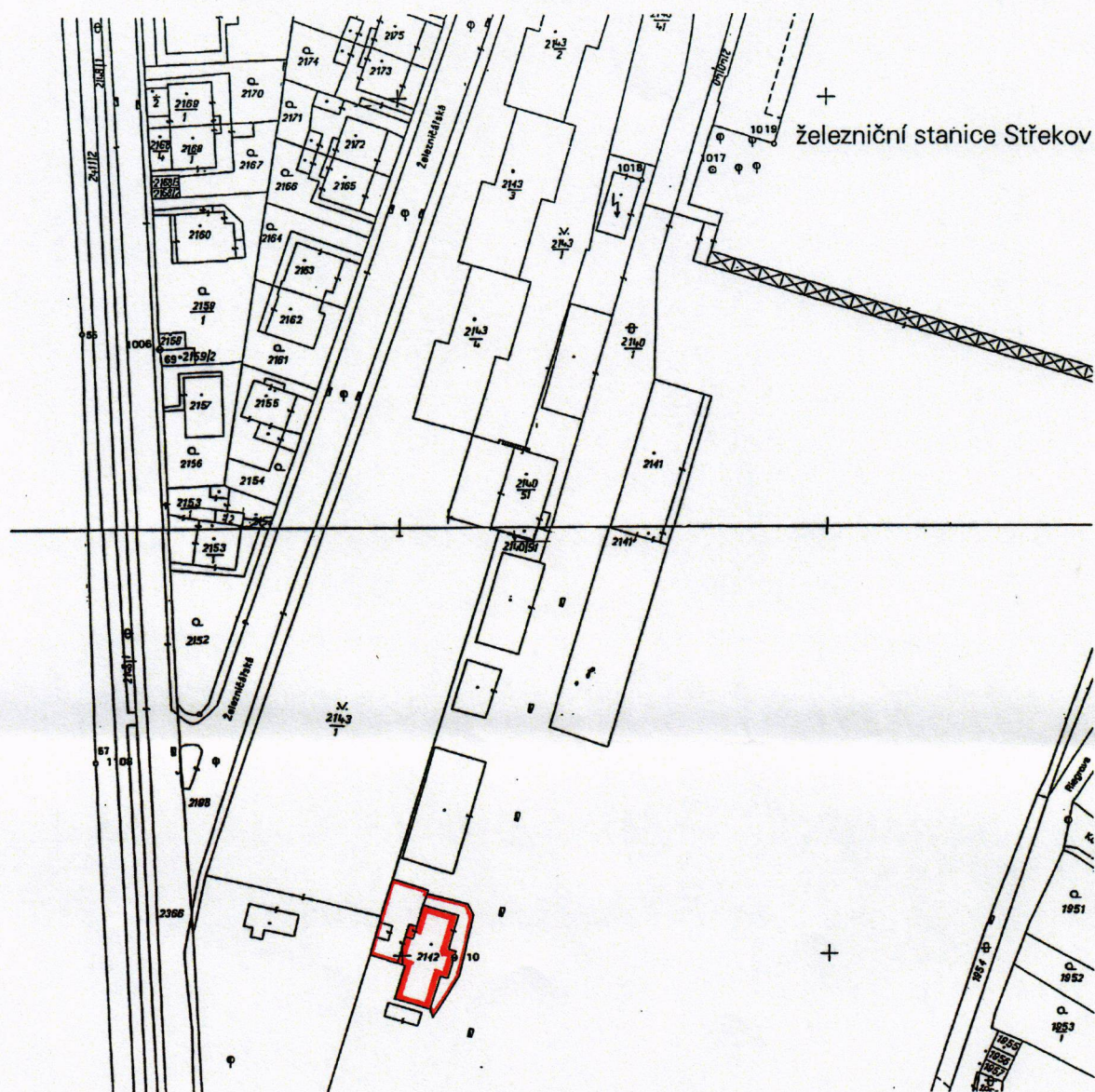
Mgr. Petra Ulbrichová
vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

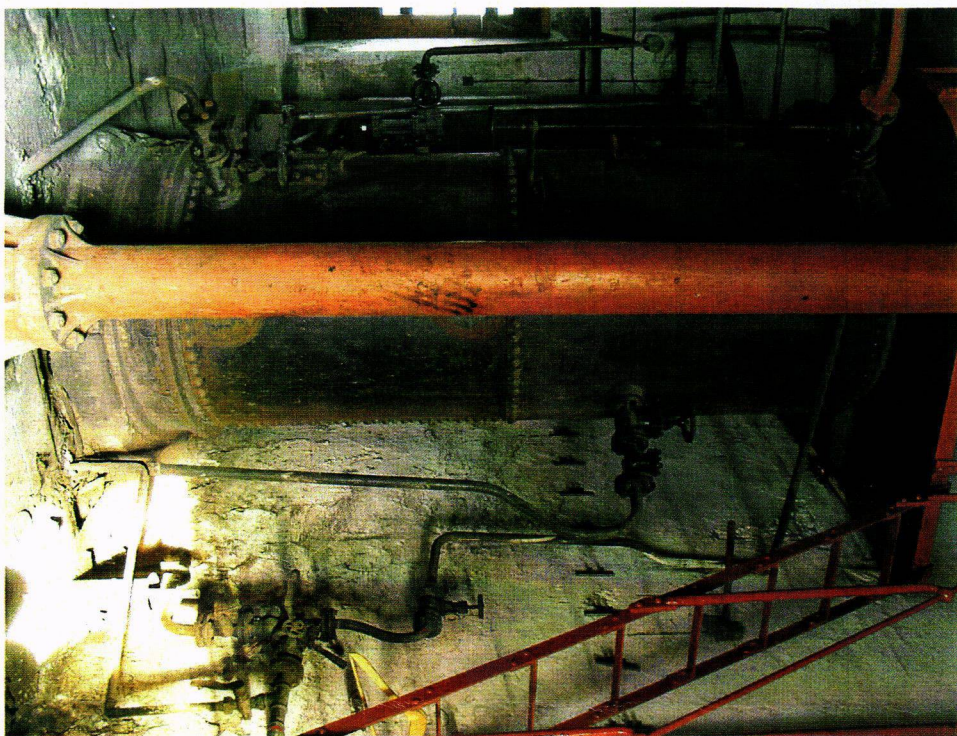
Příloha:

- Orientační zakres objektu drážní parní vodárny s cisternou čp. 822 s pozemkem parc. č. 2142, k. ú. Střekov, obec Ústí nad Labem, Ústecký kraj, do kopie katastrální mapy (1 list, A4).
- Fotodokumentace technologického zařízení drážní parní vodárny s cisternou, čp. 822 v Ústí nad Labem – Střekov, tj. stojatého **parního kotle** se stabilním jednoválcovým ležatým **parním strojem** s šoupátkovým rozvodem, s převodním mechanismem, s vodním čerpadlem a **dvou vodojemů** (4 listy A4)

Tento orientační zakres, objektu drážní parní vodárny čp. 822 s pozemkem parc. č. 2142, k. ú. Střekov, obec Ústí nad Labem, Ústecký kraj, do kopie katastrální mapy je nedílnou součástí rozhodnutí Ministerstva kultury č. j. MK 66845/2011 OPP.

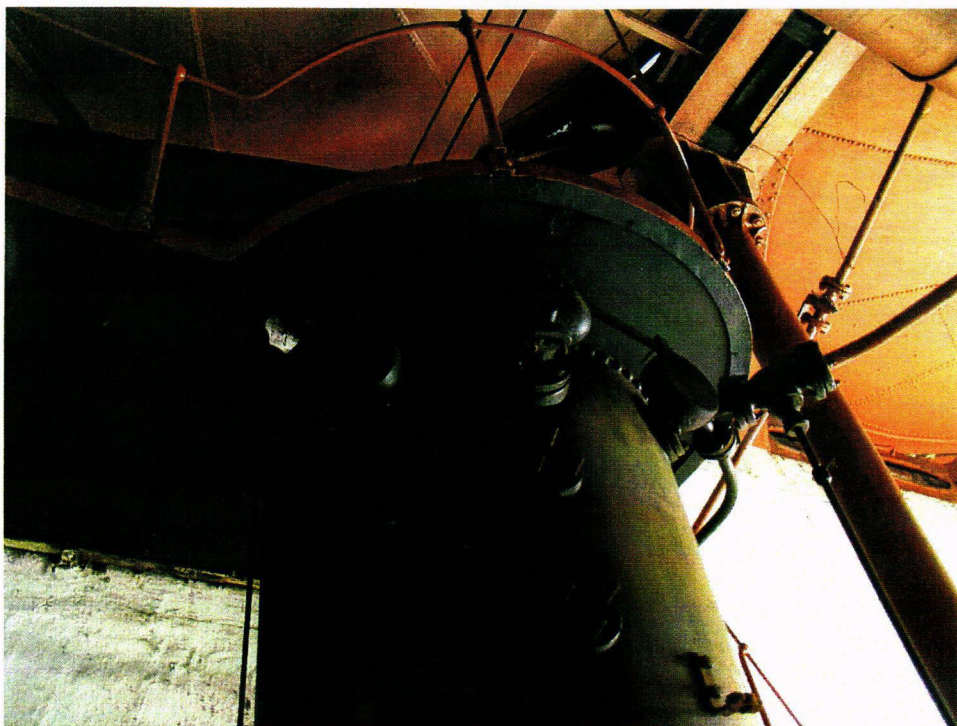
Tato fotodokumentace technologického zařízení drážní parní vodárny, čp. 822 v Ústí nad Labem – Střekov, tj. **stojatého parního kotle** se stabilním jednoválcovým ležatým **parním strojem** s šoupátkovým rozvodem, s převodním mechanismem, s vodním čerpadlem a **dvou vodojemů** je nedílnou součástí rozhodnutí Ministerstva kultury č. j. MK 66845/2011 OPP.

Střekov, obec Ústí nad Labem, okres Ústí nad Labem, Ústecký kraj, drážní parní vodárna čp. 822, interier přizemí – „pumpárny“, pohled od jihovýchodu na stojatý parní kotel

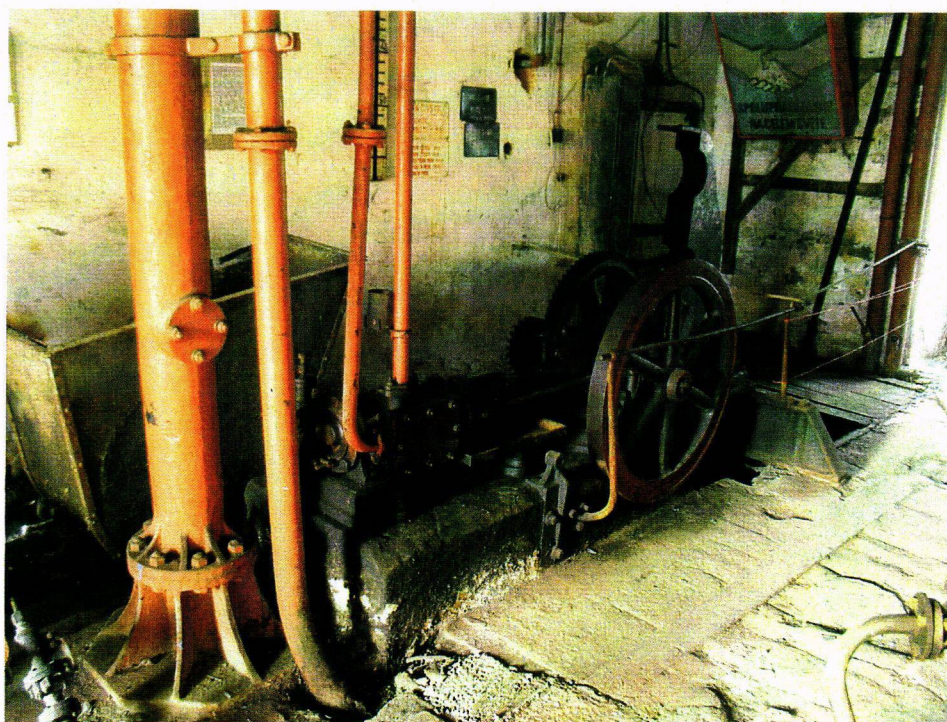
Střekov, obec Ústí nad Labem, okres Ústí nad Labem, Ústecký kraj, drážní parní vodárna čp. 822, interier přizemí – „pumpárny“, pohled od jihozápadu na stojatý parní kotel

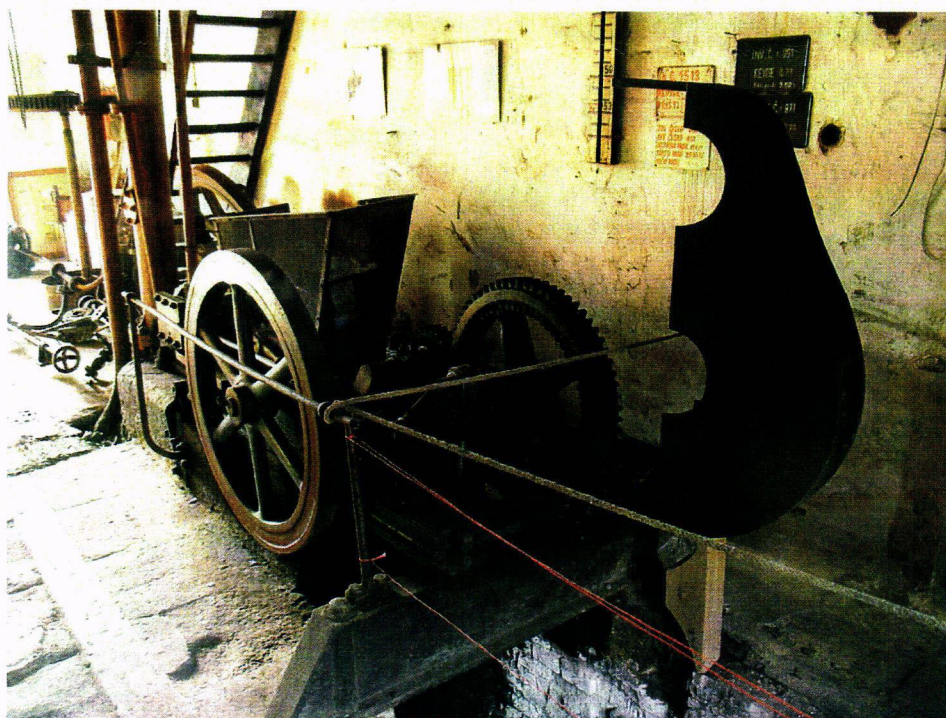
Střekov, obec Ústí nad Labem, okres Ústí nad Labem, Ústecký kraj, drážní parní vodárna čp. 822, interiér přízemí – „pumpárny“, pohled nahoru k severovýchodu na horní část stojatého parního kotle s ochozem

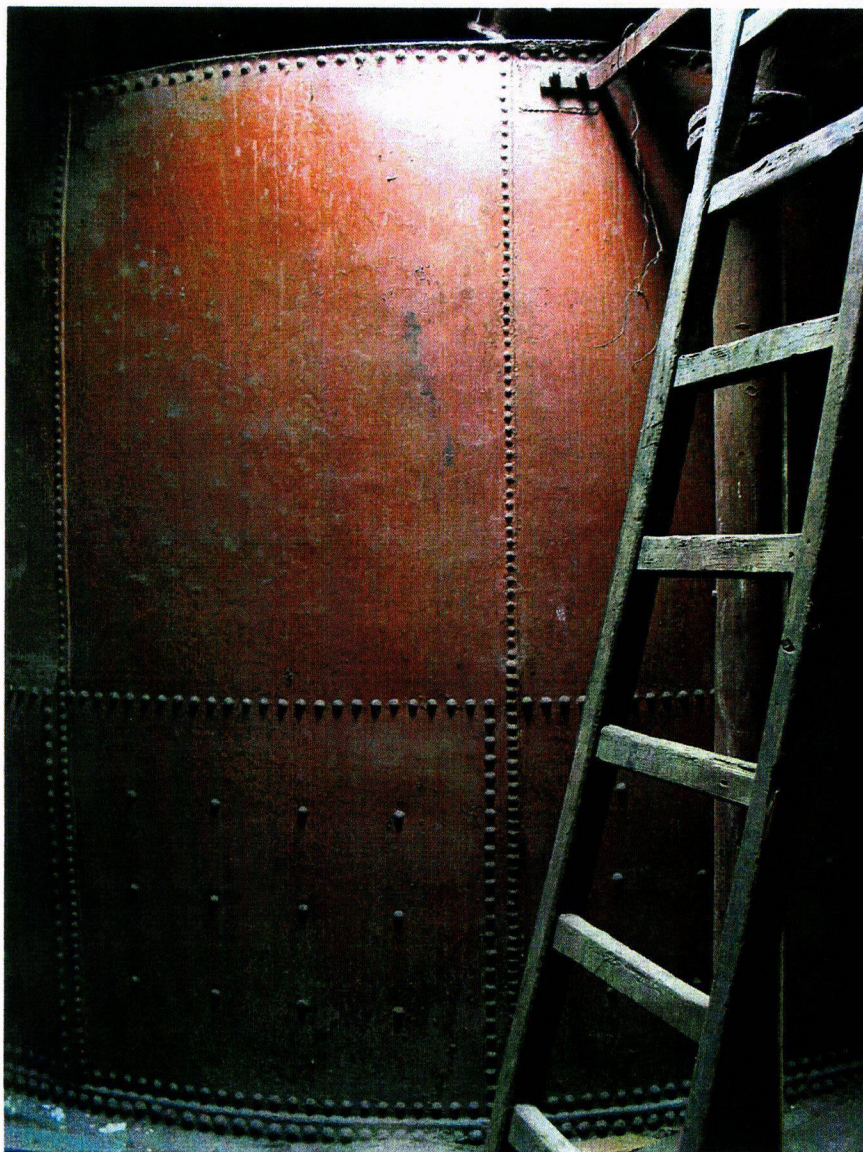
Střekov, obec Ústí nad Labem, okres Ústí nad Labem, Ústecký kraj, drážní parní vodárna čp. 822, interiér přízemí – „pumpárny“, pohled do šachty (západně za parním strojem) na převodní mechanismus přenášející sílu parního stroje na vodní čerpadlo v cisterně vpravo

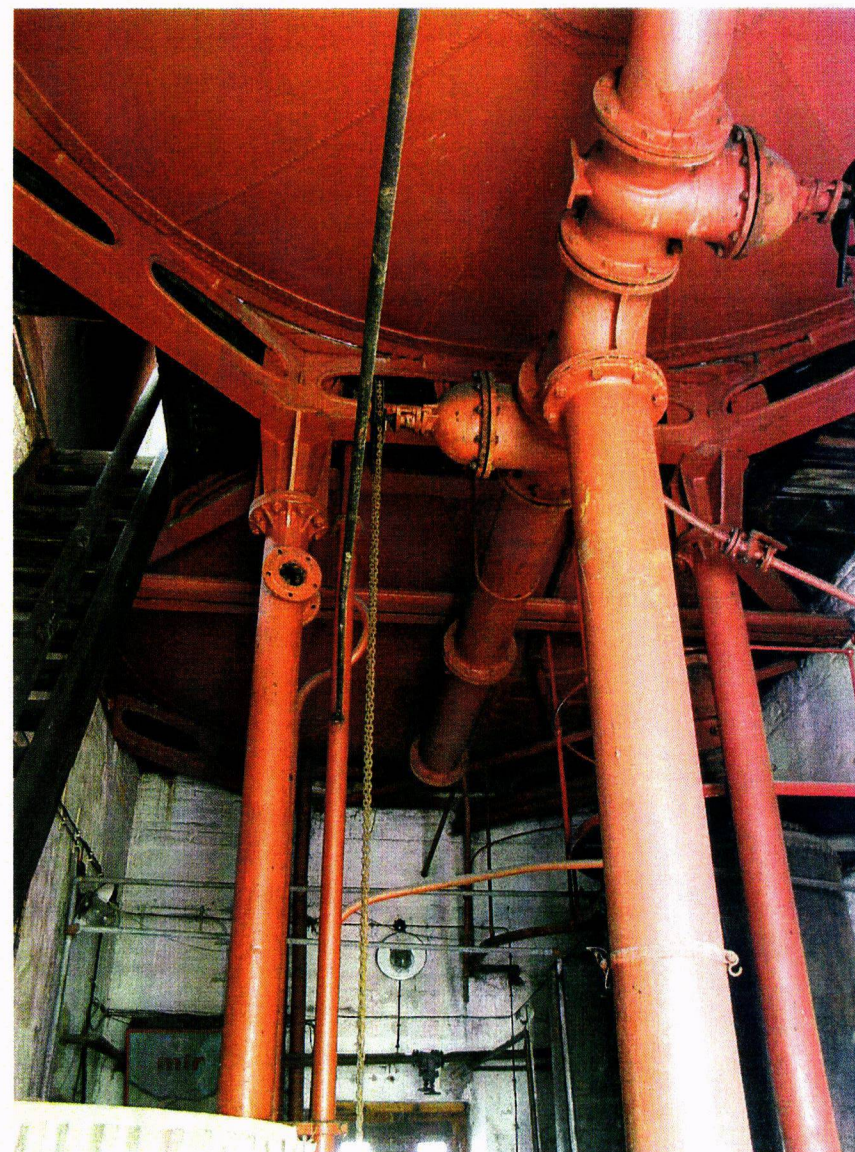
Střekov, obec Ústí nad Labem, okres Ústí nad Labem, Ústecký kraj, **dražní parní vodárna čp. 822**, interiér přízemí – „pumpárny“, pohled od severovýchodu na **stabilní jednoválcový ležatý parní stroj s šoupátkovým rozvodem**

Střekov, obec Ústí nad Labem, okres Ústí nad Labem, Ústecký kraj, **dražní parní vodárna čp. 822**, interiér přízemí – „pumpárny“, pohled od severozápadu na **stabilní jednoválcový ležatý parní stroj s šoupátkovým rozvodem**, v pozadí schody do patra k vodojemům

Střekov, obec Ústí nad Labem, okres Ústí nad Labem, Ústecký kraj, drážní parní vodárna čp. 822, interiér patra, pohled k západu na západní vodojem

Střekov, obec Ústí nad Labem, okres Ústí nad Labem, Ústecký kraj, drážní parní vodárna čp. 822, interiér přízemí – „pumpárny“, pohled nahoru, k západu na dna obou vodojemů umístěných v patře